SFINANSOWANO ZE ŚRODKÓW NARODOWEGO INSTYTUTU WOLNOŚCI – CENTRUM ROZWOJU SPOŁECZEŃSTWA OBYWATELSKIEGO W RAMACH FUNDUSZU INICJATYW MIĘDZYNARODOWEGO ROKU WOLONTARIATU

Procedura superwizji wolontariuszy

Projekt „Wolontariat Misja Odporność” · Fundacja Cuprum Potentia

Zasada główna

Wolontariusz prowadzi, trenerka czuwa nad bezpieczeństwem. Zajęcia dla dzieci prowadzą wolontariusze w wieku 12–17 lat. Dwie dorosłe trenerki są obecne przez cały czas: wspierają, obserwują i odpowiadają za bezpieczeństwo grupy. Nie prowadzą zajęć za wolontariuszy, ale w każdej chwili mogą je przejąć.

1. Spotkanie startowe (3 h)

- Trenerki prowadzą pierwsze spotkanie z wolontariuszami. Wolontariusze ustalają, w jakich obszarach chcą działać.
- Dzielą się na grupy projektowe. Każda grupa wybiera jeden temat warsztatu (w projekcie: wytrwałość, komunikacja, asertywność).
- Grupy wstępnie opracowują listę aktywności do swojego tematu. Trenerki pytają, doradzają i pilnują, żeby zadania były bezpieczne i dopasowane do wieku dzieci.

2. Przed każdymi zajęciami: godzina przygotowania (60 min)

- Grupa odpowiedzialna za temat omawia z trenerkami konkretny przebieg, wybiera miejsca w terenie i dzieli role.
- Wolontariusze testują każde ćwiczenie na sobie i wprowadzają poprawki.
- Wcześniej zgłaszają, jakie materiały są potrzebne. Trenerki przywożą je z zasobów fundacji.
- Trenerki przypominają zasady bezpieczeństwa i Standardy Ochrony Małoletnich.

3. W trakcie zajęć

- Trenerki są stale w zasięgu wzroku i głosu wszystkich grup.
- Obserwują pracę wolontariuszy i reakcje dzieci, notują, co działa, a co sprawia trudność.
- Wspierają dyskretnie: podpowiadają wolontariuszowi na boku, zamiast poprawiać go przy dzieciach.
- Pilnują czasu, przerw, picia i ubioru dzieci odpowiedniego do pogody.
- Odpowiadają za kontakt z rodzicami, przekazanie dzieci po zajęciach i dokumentację (listy obecności, zdjęcia).

4. Kiedy trenerka przejmuje prowadzenie

Sytuacja	Co robi trenerka
Zagrożenie bezpieczeństwa: uraz, niebezpieczne miejsce, zła pogoda	Natychmiast zatrzymuje zadanie, zabezpiecza dzieci, udziela pierwszej pomocy, w razie potrzeby wzywa pomoc.
Silne emocje dziecka, konflikt, którego wolontariusz nie rozwiązuje	Zajmuje się dzieckiem lub konfliktem, a wolontariusz prowadzi dalej resztę grupy.
Niepokojąca informacja o dziecku lub sytuacja związana z jego krzywdzeniem	Przejmuje sprawę i postępuje zgodnie ze Standardami Ochrony Małoletnich.
Wolontariusz prosi o pomoc lub widać, że sytuacja go przerasta	Wspiera albo na chwilę przejmuje prowadzenie, potem oddaje je wolontariuszowi.

5. Po zajęciach: omówienie

- Wspólny krąg z dziećmi: co się podobało, które zadanie było najciekawsze, jak pracowało się z wolontariuszami.
- Omówienie w zespole wolontariuszy z trenerkami. Pytania: co zadziałało? co zrobiliśmy bardzo dobrze? co chcemy zmienić następnym razem? jak czuliśmy się w roli prowadzących?
- Zaczynamy zawsze od tego, co się udało. Informacja zwrotna od trenerek jest konkretna i dotyczy działań, nie osoby.
- Wnioski trafiają do scenariusza kolejnych zajęć.

6. Na koniec projektu

- Wolontariusze oceniają na skali 0–10 swoją gotowość do prowadzenia zajęć na początku i na końcu projektu.
- Otrzymują certyfikat i zaświadczenie o odbyciu wolontariatu.

Udostępniono na licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 4.0 (CC BY 4.0).
Projekt dofinansowano w ramach zadania Impuls Wolontariatu 2026 finansowanego ze środków Narodowego Instytutu Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego w ramach Rządowego Programu Funduszu Inicjatyw Międzynarodowego Roku Wolontariatu.